Deschiderea sesiunii Sf. Sinod

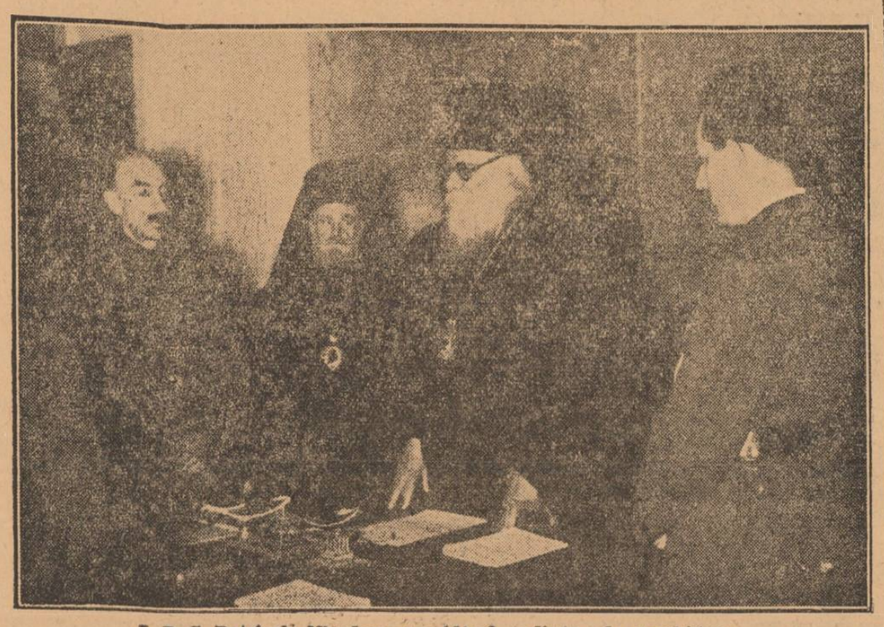

I. P. S. Patriarh Nicodem, prezidând ședința de deschidere

Luni dimineață, la ora 10 s'a deschis sesiunea ordinară de toamnă a Sfântului Sinod.

După oficierea unui Te-Deum, membrii Sfântului Sinod s'au întrunit în sala de ședințe a Palatului patriarhal. La ședință au asistat și d-nii profesor Traian Brăileanu, ministrul educației naționale, cultelor și artelor și profesor Vladimir Dumitrescu, secretarul general pentru culte și arte.

D. ministru Brăileanu a dat citire mesagiului de deschidere a sesiunii Sfântului Sinod.

I. P. S. S. Patriarhul Nicodim, deschizând ședința, a rostit o cuvântare, spunând între altele:

„Dela sesiunea trecută și până astăzi, s'au deslănțuit asupra țării și neamului nostru, evenimente care ne-au sguduit sufletele tuturor.

Țara noastră a fost sfâșiată, răpindu-ni-se și cerându-ni-se să părăsim Basarabia, parte din Bucovina, parte din Ardeal și Dobrogea Nouă.

Niciodată asupra României nu s'au abătut cu atâta furie, evenimente atât de grozave. Peste ele a mai venit și cutremurul din noaptea de 9 Noembrie, dărâmând atâtea biserici și mănăstiri și nenumărate case, din satele și orașele noastre. Toate acestea ne-au umplut sufletele de durere. Ne punem însă nădejdea în Dumnezeu, căci numai El poate să ne trimită mângâiere.

Dar peste împrejurările acestea grele, ne-au venit și evenimente îmbucurătoare, cum a fost de pildă, urcarea pe Tron a Majestății Sale Regelui Mihai I și venirea la conducerea Statului a domnului General Ion Antonescu, un om energic și priceput și cu multă dragoste de neam și țară.

Să nădăjduim că prin munca conducătorului nostru și cu ajutorul lui Dumnezeu, vom putea să ne vedem țara refăcută.

Pentru aceasta însă ne trebue muncă încordată și stăruitoare. Și mai presus de toate să rugăm pe Dumnezeu să ne trimită milostivirea sa asupra noastră".

I. P. S. Sa a mulțumit apoi d-lui ministru Brăileanu pentru participarea la ședință și a urat viață îndelungată M. S. Regelui și izbândă deplină, Conducătorului Statului și Guvernului.

A citit apoi telegramele de omagiu, trimise:

Majestății Sale Regelui Mihai I
București

Sfântul Sinod, întrunit în sesiune ordinară pentru întâia oară dela urcarea Majestății Voastre pe Tronul României, roagă călduros pe Dumnezeu Atoputernic să Vă dăruiască sănătate și domnie îndelungată și glorioasă, pentru bucuria și propășirea Sfintei Biserici, pentru întregirea pe vecie a Patriei și Unirea sub sceptrul Majestății Voastre a tuturor Românilor, mai mult decât sub Mihai Viteazul și Ferdinand I. Să trăiți Sire, pururea sănătos și glorios, să trăiască Majestatea Sa Regina Elena, Augusta Voastră Mamă, a cărei revenire în țară este bucuria întregei suflări românești.

Președintele Sinodului,

Nicodim, Patriarhul României.

Domnului General Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român și Președintele Consiliului de Miniștri.

Sfântul Sinod, întrunit în sesiune ordinară, roagă pe Dumnezeu Atotputernicul să vă dăruiască sănătate și puteri îndestulătoare, ca să puteți cârmui nava Statului Român, prin valurile furtunoase ale vremilor de față la limanul dorit al întregirii neamului și patriei. Biserica, cu rugăciunile și cu toate puterile ei de lucru, este cu Domnia-voastră și cu Guvernul țării și dorește ca munca și străduințele ce depuneți, să vă fie încununate cu izbândă deplină.

Președintele Sinodului,
Nicodim, Patriarhul României.

D. ministru Traian Brăileanu a mulțumit I. P. S. Patriarh, pentru cuvintele adresate Conducătorului Statului și Guvernului.

Domnia-Sa a arătat apoi, că în țara noastră s'au petrecut schimbări de adâncime, cari cer o prefacere sufletească, o mai strânsă legătură între Stat și Biserică.

Mișcarea Legionară consfințită prin atâtea jertfe, stă astăzi la temelia ordinei în Statul Român.

Guvernul legionar stăruie în afirmarea acestei idei de jertfă pentru credință, care trebue așezată și la temeliile Bisericii și vieții sufletești din țara noastră.

D. ministru a prezentat apoi Sfântului Sinod, din partea guvernului un memoriu, cuprinzând 30 de puncte, asupra diferitelor probleme privind organizarea de viitor a vieții noastre bisericești.

Domnia Sa a rugat pe membrii Sfântului Sinod ca memoriul să fie luat de îndată în cercetare, pentru o cât mai grabnică și dreaptă deslegare, a tuturor problemelor cuprinse în el.

Ședința s'a ridicat la ora 12 jumătate.

Ședința după amiază

Ședința după amiază s'a deschis la ora 5, sub președinția I. P. S. Patriarh Nicodim.

S'au luat în discuție referatele prezentate de comisiunile canonică, juridică și cea pentru doctrină și viață religioasă.

Sf. Sinod a luat cunoștință și și-a însușit dispoziținea ministerului cultelor, de a se îngădui preoților să facă parte din consiliile anumitor asociații cooperatiste.

PĂMÂNTURI PENTRU PREOȚII REFUGIAȚI

In privința cererii preoților refugiați, de a li se da și lor o parte din sesiile parohiale, Sf. Sinod a hotărît să li se în arendă cu dreptul de preferință la pre-

țuri egale, terenurile de prisos care nu intră în sesiile parohiale.

BISERICILE DĂRĂMATE.

S'a mai aprobat ca acolo unde sfintele biserici au fost dărâmate prin cutremur, slujbele să se oficieze în capele amenajate în acest scop, până la restaurarea bisericilor.

EVREII BOTEZAȚI

Discutându-se chestiunea evreilor botezați de mai mult de treizeci de ani, Sf. Sinod a opinat că botezul primit de evrei, nu înfirmă legile și dispozițiunile în vigoare pentru ocrotirea rasei.

Ședința s'a ridicat la ora 19, anunțându-se cea viitoare pentru astăzi la 10 dim.

MUNCITOREȘTI

Se modifică legea Casei construcțiilor

— Pentru a treia oară, legea de organizare a Casei construcțiilor se va modifica, în curând.

O comisiune de specialiști discută, în momentul de față, principalele ei modificări.

Se tinde la o completă reorganizare, pentru a da putința realizării unei vaste campanii de construcții muncitorești.

După directivele personale ale conducătorului Statului, d. general Antonescu, se va ajunge la edificarea unor locuințe muncitorești, igienice, confortabile, dar cât mai eftine.

Se vor clădi, de asemeni, locuințe pentru funcționari și muncitori intelectuali, în toată țara.

Dela Mișcarea legionară

Centrul de studii și documentare. Secția sanitară, convoacă pe ziua de 4 Decembrie a. c., ora 21, următorii medici făcând parte din Comisia 10-a a boalelor organice și de nutriție în localul A.G.I.R., str. Romană No. 8, sediul Colegiului Medicilor.

Dr. Sergiu Stoicescu; dr. Florian Ion; dr. Sârbu Ovidiu; dr. Pavel Ion; dr. Balamez Stefan; d-na dr. Lucia Proca Bănescu; dr. T. Tanașoca; d-ra dr. Adelina Ionescu; dr. Giscalopol; dr. Papadopol Șerban; dr. Ionescu Vasile; dr. Tomescu Ion; dr. Comșa Gh.

Comemorarea poetului Alexandru Macedonscki la „Casa Femeii"

Conferința d-lui Leontin Iliescu. — Amintirile d-lor Victor Bilciurescu și dr. Eracle Sterian. — Programul artistic

Cu prilejul împlinirii a 20 de ani dela moartea poetului Al. Macedonski, o șezătoare comemorativă s'a desfășurat Duminică dimineața în sala de conferințe dela Casa Femeii, prezidată de d. **V. Bilciurescu**, vicepreședintele **Asociației Publiciștilor Români, asistat de d. Pavel Macedonski**, directorul revistei **„Viața Literară și artistică"** și colegul nostru de redacție d. **Leontin Iliescu** și-a desvoltat conferința. **„Un Prometeu înlănțuit"**, vorbind ca vechiu discipol și admirator al neuitatului poet.

După o scurtă biografie, înfățișând momentele mari din viața poetului, creator de școală literară și întemeietor al poeziei simboliste la noi, conferențiarul trece la desvoltarea unei noui teme: un studiu comparativ asupra felului cum Eminescu, Coșbuc și Macedonski au înțeles problema idealului, a țintei în viață, a visului nîmplinit. Discută fondul literar și estetic al poeziilor **Luceafărul** (Eminescu) **Ideal** (Coșbuc) și **Noaptea de Decembre** (Macedonski) stabilind identitatea de inspirație a celor trei mari poeți ai noștri, fiecare tratând însă problema prin prisma sufletului său. Al. Macedonski a fost, într'adevăr, un Prometheu înlănțuit, pentrucă n'a fcst înțeles de contemporani și pentrucă exista un contrast profund între realitatea mediului social din epoca sa și idealitatea propriului său eu, ceea ce i-a atras indiferența contemporanilor săi. Opera lui Macedonski, care a îndrumat generații întregi de sacrificii, pentru ca unii dintre ei să-l renege mai târziu, e răspândită în volume de versuri și proză, în teatrul său și în studiile sale critice, dar esențiale prin muzicalitatea lor sunt **Noaptea de Mai și Noaptea de Decembrie**, prin care poetul dovedește farmecul nuanțelor pe care numai poezia simbolistă l-a realizat, mai ales că maestrul a creat și așa numitele **serate eline**, consistând din versuri recitate în acompaniament de flaut, vioară sau clavir, reamintind poezia antică în chip atât de sugestiv.

D. **Victor Bilciurescu** a evocat vremurile când a colaborat la revista **Literatorul** a lui Macedonski și a explicat rostul **epigramei** pe care poetul a îndreptat-o împotriva genialului Eminescu. Vorbitorul spune că Eminescu și Macedonski aveau o părere bună unul despre celălalt. Pricina publicării **epigramei** e răposatul Dimitrie Teleor care a copiat-o prin surprindere și i-a dat drumul prin presă fără știrea sau încuviințarea autorului ei, căci Macedonski niciodată nu s'ar fi gândit să o publice. D. Bilciurescu mai evocă și alte amintiri dela **Revista Nouă**, în coloanele căreia Macedonski n'a putut s'apară din pricina ostilității ce i-o purta poetul Vlahuță, pe care-l țintea, în realitate, epigrama amintită mai sus.

D. dr. Eracle Sterian a depănat și d-sa firul amintirilor, vorbind de **Uniunea Intelectualilor** pe care a întemeiat-o acum vre-o 30 de ani.

In timpul ședătorii comemorative, d. Fritz Gestemberg a dăruit conferențiarului bustul poetului Macedonski, opera maestrului sculptor Fr. Storck.

Programul artistic: d. **Dinu Macedonski a declamat Noaptea de Decembrie**, d-na **Toto Ionescu**, artistă a Teatrului Național, a cetit **„Noaptea de Mai"**; d-ra **Virginia Gheorghiu**, artistă, a cititi versuri originale; d. **Cezar Teodoru**, artist dramatic, a cititi din **Psalmii** poetului dispărut; d. **C. Barcaroiu** a cititi versuri originale.

Scriitorul **Pavel Macedonski** închee șezătoarea, citind un fragment din piesa sa de teatru **„Cărăbușul de Aur"**. D-sa anunță totdeodată a 3-a șezătoare, care va fi Duminică, 8 Decembrie, la 10 d'm., în sala Asociației **„Casa Femeii"**, șezătoare care va fi deschisă prin conferința d-lui prof. **Vasile Hanes: „Tinerețea lui Vasile Alecsandri"**.

Noui instrucțiuni

către inspectorii de control și comisarii de romînizare

Ministerul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale a dat următoarea circulară către inspectorii de control și comisarii de romînizare din întreprinderile de stat și particulare.

Toate rapoartele pe care le trimiteți ministerului muncii, sănătății și ocrotirilor sociale, vor trebui să cuprindă:

Capitalul social al întreprinderii; adresa întreprinderii (firmă, obiectul întreprinderii, sediul, etc.); numele citeț al inspectorilor sau al comisarilor.

Dacă potrivit dispoziției anteioare dată de minister s'au organizat cantine pentru muncitori, dacă s'au stabilit și aplicat salariile minimale și dacă s'a organizat timpul liber în cadrul întreprinderii.

Fiecare întreprindere cu mai mult de 100 salariați, va trebui să organizeze o sală care la nevoie poate fi și sală de mese a cantinei, pentru reprezentațiile culturale și de interes profesional ale organizației „Luptă și lumină".

Se va da o deosebită atențiune familiei muncitorului și în special copiilor cărora, în caz că mama lor lucrează în întreprindere, urmează să li se dea îngrijirea necesară sub conducerea unei supraveghetoare, angajată de întreprindere în acest scop.

Activitatea comisiunilor de anchetă

Ministerul justiției comunică:

Comisiunea pentru revizuirea proceselor politice și sancționarea magistraților vinovați, a audiat pe d-nii: Nicoară Vasile, fost maior, Nicoleta Protopopescu, gen. Rodrig Modreanu, gen. adjutant Iacobovici, Iosif, Precup Victor, fost lt. colonel, pr. Cristescu Grigore și Tudor Petre grefier la trib. militar al comandamentului militar al Capitalei.

Deasemenea, comisiunea s'a pronunțat asupra următoarelor cereri de revizuire:

S'a clasat cererea d-lui Motaș Mihail, nefiind vorba de un proces cu caracter politic;

S'a clasat cererea d-lui gen. Constantinescu, fost comandant al Jandarmeriei, prin care cere revizuirea procesului generalului Const. Dumitrescu, nefiind un proces cu caracter politic, ci un proces de control al averii.

Satul care rabdă, satul care așteaptă

E vorba de satul românesc, în general. Dar nu de satul poeților, scăldat în parfumul florilor de păr și zarzări — primăvara, sau aromit în galbenul potolit al frunzelor de nuc — toamna. Și nu mă gândesc nici la pacea fermecătoare pe care o așterne peste sat lumina blândă a nopților cu lună plină, prilej de cântec sporit peste întinderi al neamului greerilor — vara, și nici la acea odihnă liniștitoare a caselor și a grădinilor învăluite în zăpada albă dăruită pământului de mila lui Dumnezeu — iarna.

Nu la satul *pitoresc* mă gândesc eu. Ci la satul trudiților, al celor ce frământă de dimineață până seara pământul cu sapa, cu lopata, cu plugul, cu ochii și cu gândul, ca să împlinească o sentință biblică.

Sunt locuitorii satului, sunt țăranii, pentru cari înălțimea munților încrementiți în gloria infinitului nu spune nimic. Degeaba se așterne peste păduri odată cu asfințitul soarelui haina de purpură a amurgului și tot de geaba murmură apele de argint — acolo unde sunt — dragostea dulce a codrilor de fagi, țăranii nu văd, nu simt și nu aud desmijlocul căreia își duc viața.

Țăranii nu au răgaz pentru emoții estetice. Și dacă găsesc uneori acest răgaz, se întâmplă așa de rar și de către așa de puțini.

Poezia populară — oricât ni s'ar părea de bogată, e atât de puțină, judecată după noianul de ani și de oameni cari au putut — estetic — s'o plăsmuiască. Poate că atunci când s'a zămislit *frumoasa* poezie populară, e-rau alte vremi, alt trai!

Azi viața cere altă potrivire la pas din partea tuturor.

Firește, o cere și din partea satului și deci și din partea țăranilor. Păcatul e că țăranul nostru nu e în stare să răspundă acestei chemări. Nu din pricina vre-unei insuficiențe organice, care să-l facă incapabil de încadrare în ritmul unei vieți superioare, ci din o pricină simplă: satul și țăranul a fost socotit ca un *res* — bun de exploatat economic sau politicește, spre care numai întâmplător s'a îndreptat gândul cald al vreunui îndrumător. Cei ce se entuziasmau în fața tabloului satului și al țăranului, aveau ceva din bucuria trecătoare a orășanului gătit să facă un pelerinaj la o mănăstire ocolită de un lac cu brotăcei, cu pești și cu privighetori. Bucurii efemere, terminate odată cu consumarea faptului.

De ce n'am recunoaște-o, satul românesc a rămas tot așa cum l-au urzit strămoșii, cu case pitice, clădite în mijlocul curții, în multe regiuni legate de grajd — aceasta dintr'o afecțiune specială pe care țăranul o poartă față de vitele sale, — cu uliți noroioase sau pline de praf, cu ogrăzi tivite de salcâmi spinoși sau strivite de grămezi uriașe de gunoi foarte prețios, dar care te înăbușe, vara.

Conducerea a intervenit prea puțin și prea puțin rodnic pentru refacerea vieții satului și a vieții țăranului. Afară de câteva obligativități civilizatorii, cari prin caracterul lor general au atins rostul tuturor — deci și al satului și al țăranilor, (militărie, dare, școală primară, vaccinare), celelalte daruri ale civilizației au bătut numai în treacăt la poarta satului sau n'au bătut de loc. Satul și țăranii lui au rămas să-și depene mai departe viața în mersul liniștit și vecinic al anotimpurilor, să se orienteze după crugul stelelor și după frunza și iarba pădurilor.

E frumoasă, e poetică această permanentă confruntare a sufletului cu elementele naturii în mijlocul căreia satul și țăranii își duc viața dar e și anacronică în acelaș timp. Insemnează o mare întârziere pe drumul pe care ne este sorocit să ajungem și noi, cu satul și cu țăranii noștri undeva!

Mă urmărește icoana celor cinci moți de pe malul Arieșului pe cari i-am văzut, odată, în piața Clujului; cinci moți cu cinci cai încărcați cu cercuri și cu ciubare. Caii legați, unul de coada celuilalt. Moții priveau speriați Lupoaica și pe sugaci. Caii nu se dumireau de ce nu sunt lăsați să pască iarba grasă și înbelșugată, din piața cu cărări frumos pietruite... Am avut impresia că dacă printr'o minune s'ar fi pustiit totul împrejurul lor și ar fi rămas numai moții și caii, i-ai fi putut crede întrupări leite ale strămoșilor lor de acum câteva mii de ani. Nici o schimabre în înfățișarea lor fizică. Imi vine să cred că nici în înfățișarea lor sufletească.

Așa sunt satele și țăranii noștri. Satele, e adevărat, s'au mai învrăstat ele cu case și șuri de zid și țiglă de fabrică; oamenii au lepădat opinca de porc sau vită netăbăcită înlocuindu-o cu bocanci sau opinci de cauciuc; rotila plugului s'a înlocuit în raf de fier și mămăliga se fierbe în ciaun de tuciu. Dar ce însemnează acestea față de revărsările de civilizație de cari satul și țăranul nu se folosesc?!

Da, e adevărat, civilizația, poate, i-ar strica sufletul: E ironie și mult adevăr în vorba asta! Insă, Doamne, cum mai pot fi ferite satele și țăranii de... stropeala cu noroiul civilizației, când zilnic drumurile lor sunt frământate de automobilele cu băuturi și fabricate orășenești?!

Desigur, numai prin intervensatului și a țăranului, care ar putea încolți *numai* în suflete de adevărați cunoscători și iubitori ai satului și ai țăranului. Nu mulțimea de retori sau statisticieni, buni să amețească o sală de spectacol cu vorbe și cu profiluri ingenios lucrate, vor ajuta să sporească viața civilizată în satul care rabdă și așteaptă de atâta vreme o înnoire a sa. Ci o muncă temeinică, condusă cu răbdare și cu stăruință, după planuri bine studiate, de către cei ce țin puterea în mână. Satul și țăranul nu se pot ridica numai prin darul iubirii ce le-ar arăta-o o energie sufletească izolată, fie ea a ori și cui.

Satul și țăranul prezintă — într'o bună măsură — și o atitudine de încăpățânare la o încercare de înoire a vieții lui. O poate spune aceasta, cu convingere, orice fecior de țăran făcut domn, care-și va fi zădărnicit atâtea opinteli de-a schimba în mai bine viața satului, a părinților și a fraților săi.

Cine n'a încercat niciodată această dureroasă senzație, a fost un fericit rar, dar mă îndoesc de sinceritatea străduințelor ce le va fi pus.

Deaceea vor fi bine venite chiar măsurile cari ar însemna o *silă, o poruncă*, numai să fie pornite din inimă bună, așa cum bună e inima satului și a țăranului care așteaptă de mult semnul împlinirii vremii.

GEORGE ȘERBAN
Directorul liceului „Spiru Haret"

EPISCOPIA ROMANULUI IN AJUTORUL ELEVILOR REFUGIAȚI DIN FOCȘANI

1 Decembrie

Un frumos ajutor în valoare de 140 mii lei a fost împărțit școalelor secundare din orașul nostru pentru ajutorarea elevilor refugiați.

Ajutorul venit din partea Episcopiei Romanului a fost înmânat prin S. S. Pr. referent Bucevschi.

Pelerinajul legionarilor la închisoarea Galata

Iași, 1 Decembrie

Sâmbătă, unități legionare din toate corpurile, au făcut un marș la închisoarea Galata, dela marginea orașului nostru, unde a fost încarcerat Căpitanul și alți fruntași legionari, de mai multe ori. Unitățile legionare aveau în frunte pe d. Gh. Lică, președintele centrului studențesc.

Aci, legionarii, au vizitat cu deamănuntul camera în care a stat închis Căpitanul, interesându-se de modul cum își ducea viața. In arhiva închisorii s'au găsit câteva documente importante, privind viața și activitatea fruntașilor Mișcării Legionare.

D. ing. V. Dumitrescu, directorul închisorii, a dat lămuririle necesare.

Apoi legionarii au păstrat un minut de reculegere în memoria Căpitanului.

Părul îmbătrânește!

Se spune cu drept cuvânt: „Omul are vârsta părului său". Nimic nu îmbătrânește într'atât un obraz, ca un păr, care începe să încărunțească, să se usuce și să cadă.

Contra tuturor acestor rele există un singur mijloc: regeneratorul de păr **„MONOPOL"**.

Monopol hrănește părul, redându-i seva, pe care înaintarea vârstei i-a răpit-o.

Monopol redă părului încărunțit culoarea avută și distruge mătreața.

La farmacii, droguerii și parfumerii.

Expozițiile din luna Decembrie

de prof. G. OPRESCU

Cele mai multe din expozițiile din luna Decembrie sunt concentrate în sălile Dalles. Elena Popea a strâns la un loc note și amintiri din nenumăratele locuri pe unde rătăcit în ultimii ani. O interesantă trecere în revistă, pentru cine a urmărit evoluția acestei artiste. Elena Popea este mai ales o desinatoare, cineva adică, pentru care lumea se prezintă sub formă de conture bine definite, precise, care individualizează obiectele, așa în cât le putem lesne recunoaște. Un desinator este, prin însăși firea sa, făcut să se mențină în contact cu realitatea, s'o evoce în operile sale. Totuși, Elena Popea, atrasă de unele tendințe apusene, a încercat în ultimii ani să renunțe la ceeace constituise una din calitățile sale evidente, să deformeze natura, s'o violenteze, în lucrări în care uneori se recunoștea cu greu motivul inițial, într'un colorit șters, palid, spălăcit. A fost o incursie în „modernism", din care artista a revenit. Unul din rarele avantagii ale timpurilor grele prin care trecem este poate ca cei care călătoreau prea mult și erau supuși la tot felul de tentații (artistice), acum sânt nevoiți să se coboare în ei, să se adâncească, ceea ce e de multe ori un bine. Lipsa de contact cu streinătatea e un rău, de sigur; dar și prea lungul contact cu ea nu e mai puțin primejdios. De aceea am eșit din expoziție mai mulțumit poate ca ori când. In unele compoziții mai vaste, cum ar fi cea cu țărancele, se mai simt preocupări „din cap", intelectuale; în altele însă, cum ar fi peisajul breton (No. 60), este putere, un evident sentiment dramatic. Chiar și figurile au ceva portrete — un semn plastic și psihologic incontestabil. Câteva mici vederi din Bretagne, niște ruine în cenușiu, un țărm de mare (No. 53), Granada, Moșovul, o vedere din Sicilia (No. 73) (acestea în acuarelă sau în guașe) sunt cu adevărat remarcabile. Aici se vede mai ales desinatorul, ca și în cele câteva compoziții în peniță, de care am avut ocazia să mă ocup luna trecută.

Și d-na Berza este mai ales o desinatoare. A început timid, mai acum câțiva ani, ca un amator care se distrează, dar a perseverat, a lucrat, și-a impus anume probleme, pe unele le-a rezolvat, pe altele le va rezolvi în viitor; astăzi are dreptul s'o considerăm ca pe un pictor. A expus un mare număr de lucrări: desinuri, guase, picturi în uleiu. Se simt în ele preocupări prea variate, din care pricină o oare care incertitudine în găsirea unor soluții, o oare care lipsă de unitate dacă luăm rezultatul muncei sale din ultimul timp ca un tot. Mă opresc însă cu interes mai ales la desenurile în negru, unele foarte evocatoare, fie că e vorba de portrete, ori de studii de peisagii și de nud; la guașele din Franța, de pe țărmul mărei, cu norii cenușii coborîți foarte, jos, cu apa opacă, totul delicat armonizat, de cineva care simte o atmosferă și știe să se exprime. O notă plăcută, dar poate încă nu tot așa de fericită ca rezultat, sânt studiile după animale. In Salonul din luna trecută remarcasem aceleași preocupări, rare printre artiștii noștri, la d-na Cuclin, iar ceva mai nainte la Grosu. Este o notă nouă în arta noastră.

T. Romanați și-a făcut o specialitate din vederile bisericilor și mănăstirilor de prin munți, din interioarele de case țărănești. In aceste subiecte se exprimă și mai bucuros, și mai bine. Am fi tentați să luăm aceste tablouri ca pe niște simple documente să le negăm adică valoarea artistică; am face o mare nedreptate artistului, căci în multe din ele sunt calități. Aerul patriarhal al unor fațade de biserică, cu sfinții decolorați de vreme, lumina ce se furișează printre strane și iconostasuri și cade greoaie pe lespezile de piatră, Romanați le-a prins cu dragoste în unul sau altul din tablourile sale. N'aș zice acelaș lucru de portrete și nici de unele din naturile moarte. Este însă oare un artist absolut liber să picteze un portret, așa cum îl înțelege?

Gori Mircescu iubește motivele din regiunea dealurilor, pe oamenii de acolo, pe care îi pune să-i pozeze în plină lumină, plastic, în mijlocul unui peisagiu, mai mult decor de cât colț veridic din natură. Nu neglijează nici nudul, și nici natura moartă. Câteva din pânzele cele mai plăcute aparțin tocmai acestui gen. Firea sa deschisă, energică, se oglindește în felul în care pictează.

Eliza Repețeanu-Floru expune cam cincizeci de lucrări, după cum se vede din „Program" (de ce program, ca la concert?). Intr'unele, cum ar fi portretele, păcatul vine din prea multă insistență; în altele, cum ar fi peisajele, fiindcă prea sânt lucrate în galop, de cineva care obosește repede.

Peer Merlöe este un artist danez, care trăiește de multă vreme printre noi. Cele cincizeci de sculpturi ce expune sânt toate lucrate în lemn, cu o îndemânare deosebită. Une ori lemnul este lăsat în culoarea sa naturală, alte ori văpsit în brun sau negru. Ca execuție, ele sunt impecabile, mai ales cele ce reprezintă animale, în care tipul și caracterul modelului sunt minunat prinse, sintetizate în câteva detalii distinctive. Crezul său estetic este însă cam nedecis. El merge de la sculptura abstractă (No. 50), gen Brâncuș, până la o interpretare foarte realistă, în animalele de care vorbeam mai sus, trecând prin niște compoziții serpentine, aproape filiforme (Apollo și Dafne, Metamorfoza Dafnei), care nu's ce e mai bun în expoziție. Nudurile cu toată exagerarea în lungime și pozele, une ori prea sentimentale, sânt și ele o notă bună, tot așa de valoroasă ca și animalele.

Kaweco

RODICA
ESTE NUMELE DULCEAȚEI CAFELE DIN CEREALE CARE SE VINDE GATA PREPARATĂ CU ZAHĂR
LA MAG. DE COLONIALE ȘI SPECIALITATE
1/4 Kg. LEI 20.-

Accidentul unui șlep motor în portul T.-Severin

T. Severin, 2 Decembrie

Șlepul motor *„Rastislava"*, al soc. cehoslovace S. D. P., care sosise eri noapte în portul nostru, a suferit pe Dunăre un accident, care i-a cauzat spargerea peretelui extrior la una din magazii.

Acest lucru n'a fost observat de cât spre ziuă când parte din personal, reîntors din oraș, a văzut că vasul era gata să se scufunde din cauză că intrase apa în magazii prin spărtură.

Pompierii fiind anunțați au sosit în grabă la fața locului și scoțând apa cu câteva pompe au pus vasul pe linia de plutire.

Trei vapoare germane au venit să incarce refugiați polonezi in portul T.-Severin

T. Severin, 1 Decembrie

Azi dimineață au sosit în portul nostru vapoarele: „Hellios", „Uranus" și „Seinbrun", sub pavilion german, care iau aci câteva sute de refugiați polonezi, cari urmează să fie repatriați.

xxXXxx

INȘTIINȚĂRI PENTRU REFUGIAȚI

— Schneider Iosif, eliberat din armată, se află în București la azilul de bătrâni din strada Parfumului și își caută părinții Beniamin și Pepi Buller, refugiați din comuna Brodina jud. Rădăuți.

— Iurchievici Silvestru, refugiat cu familia din Cernăuți, caută familia Ladislano Sedelmayer, din Cernăuți. Cine știe despre soarta lor, să-i comunice la Piatra Neamț, str. Mărăști 127.

Legionarii din intreaga țară in ajutorul sinistraților focșeneni

Focșani, 1 Decembrie

Pentru înlăturarea ruinelor, provocate de groaznicul cutremur, ce s'a abătut asupra regiunei noastre, legionarii din toate părțile își dau obolul. Muncă istovitoare, plină de pericol, dar demnă și frumoasă prin spiritul de jertfă, pentru apărarea și salvarea avutului și viața celor năpăstuiți.

Înșirăm mai jos echipele de legionari cari au lucrat pentru ajutorarea sinistraților din jud. nostru:

Echipa Sibiu, cu 46 legionari conduși de camaradul architect Catima și Sârbu au lucrat pe șantierul liceului comercial și la internatul liceului „Unirea".

Echipa P. Neamț, compusă din 10 legionari, sub comanda camaradului Frâncu au lucrat la liceul comercial.

Echipa Buftea, compusă din 12 legionari, conduși de camaradul Maior Eliad au lucrat la liceul comercial și la internatul liceului „Unirea".

Echipa Dorohoi, compusă din 8 legionari sub comanda camaradului Moruzi, a lucrat pe șantier la internatul liceului „Unirea", spitalul „Prof. Samoil" și la sinistrații de pe strada Asanache.

Echipa Zlatna, cu 15 legionari din Alba-Iulia conduși de camaradul Radu Avram, au lucrat pe șantier la liceul „Unirea" și la sinistrații depe str. Asanache.

Echipa Muscel, cu 50 legionari conduși de camaradul Herea Gh. au lucrat pe șantier la liceul „Unirea" și la șc. comercială.

Echipa Timișoara, cu un număr de 5 legionari, zidari și dulgheri, conduși de camaradul Beldescu Eugen lucrează la sinistrați.

Echipa comunei Ineu și Șicula (jud. Arad), cu 30 legionari, conduși de camaradul învățător Vasile Pop, lucrează pe șantierul liceului „Unirea" șc. normală de băeți și la locuințele particulare.

Echipa grupului Politechnica București, cu un număr de 14 legionari studenți, conduși de camaradul Rusei Aurel, lucrează la verificarea clădirilor.

Echipa sanitară „Horia", cu 46 studenți medicinișți, din București lucrează la spitalele din localitate și injectează populația cu ser antitific.

Fabrica de vată „Hidrofila" și-a reluat activitatea

Buzău, 1 Decembrie

Printre industriile importante ale Buzăului, fabrica de vată „Hidrofila" din strada Primăverii, ocupa un loc de frunte în viața economică a județului nostru.

Această fabrică asigura posibilitatea de existență zilnică unui număr de peste 36 familii nevoiașe.

Cu câțiva ani în urmă, fabrica își încetase activitate din motive de ordin financiar. Din această cauză, clădirea în care funcționa și instalațiile mecanice, amenințau să se distrugă: imobilul prin dărâmare, iar mașinăriile prin rugină.

Anul acesta însă un mare consorțiu financiar din Capitală, la care s'a adăogat și un foarte important capital german, a redeschis fabrica de vată „Hidrofila", care și-a început activitatea.

Prin noulle instalații comandate în Germania, fabrica va produce și alte accesorii de pansamente medicale.

„...te mai supără durerile? Dacă ai ști cât de repede ai putea scăpa de ele!"
„...Mă distruge. Este enervant și chinuitor. Imi piere toată dispoziția... și care crezi că ar putea fi remediul?"
„...ANUSOL. Il am dela un medic. Chinurile și durerile dispar imediat și ai scăpat de suferințe"
contra hemoroizi ajută
ANUSOL